ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਆਰ ਅਤੇ ਬੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਗੋਕੁਲ ਚੰਦਰ ਕਾਨੂੰਗੋ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸ ਦੇ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਰਾਹੀਂ

(2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8990)

ਸਤੰਬਰ 30, 2022

[ਬੀ. ਆਰ. ਗਵਾਈ ਅਤੇ ਬੀ. ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 – ਧਾਰਾ 31(7)(ਏ) – ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਪੁਰਸਕਾਰ – ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ – ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ – ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 142 ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਘਟਾਉਣਾ – ਫੈਸਲਾ: ਧਾਰਾ 31(7)(ਏ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਉਹ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ – ਜਦੋਂ ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦਰ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉੱਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ – ਹੋਰ, ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਆਜ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੇ ਉੱਦਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਹੈ – ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਵਿਆਜ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ – ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ – ਜਿੱਨ੍ਹਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ – ਹਰ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜੋ ਹਰ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਦੀ ਲੰਬੀ ਉਲਝਣ ਹੋਈ, ਪ੍ਰੀ-ਰੈਫਰੈਂਸ ਅਵਧੀ, ਪੈਂਡੈਂਟ-ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਅਵਾਰਡ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 142 ਅਧੀਨ 6% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ – ਆਰਟੀਕਲ 142.

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਦੀ ਇੱਕ

ਝਲਕ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਮਧਿਆਸਤਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ

ਉਸ ਰਕਮ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਆਜ, ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ, ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਣ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰ ਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਧਿਅਕਾਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਧਿਅਕਾਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਧਿਅਕਾਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉੱਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਮਧਿਅਕਾਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਆਜ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਣ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਧਿਅਕਾਲੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ ਉਸੇ ਦਰ ਤੇ।

3. ਜਵਾਬੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ 30 ਅਗਸਤ, 1997 ਤੋਂ 25 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਆਜ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ 14 ਫਰਵਰੀ 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਮੂਲ ਸਮਝੌਤਾ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ 4 ਫਰਵਰੀ 2000 ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 1996 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜੋ 4 ਫਰਵਰੀ 2000 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਧਿਅਕਾਲੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਧੀਨ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ 15 ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਜਵਾਬੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੁੱਪ ਮੋਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਨੇ 14 ਫਰਵਰੀ 1990 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੂਲ ਸਮਝੌਤਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਧਿਅਕਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮਧਿਅਕਾਲੀ ਨੂੰ 14 ਫਰਵਰੀ 1990 ਤੋਂ

4 ਫਰਵਰੀ 2000 ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹੋਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬੀ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਧਿਅਕਾਲੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਧੀਨ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ 15 ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬੀ 14 ਫਰਵਰੀ 1990 ਤੋਂ 15 ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

4. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 142 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਲੰਬੀ ਲਟਕਣ ਹੋਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਖ ਇਨਾਮ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਹਵਾਲਾ ਦੌਰ, ਪੈਂਡੇਂਟੇ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੌਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 30 ਅਗਸਤ 1977 ਤੋਂ 25 ਜੁਲਾਈ 1989 ਅਤੇ 14 ਫਰਵਰੀ 1990 ਤੋਂ 4 ਫਰਵਰੀ 2000 ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਹਵਾਲਾ ਦੌਰ, ਪੈਂਡੇਂਟੇ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੌਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ 9% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 20 ਅਤੇ 21] .

ਰਾਜੇਂਦਰ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਐਂਡ ਖੇਤਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2005) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 678 : [2005] 2 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 582; ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਾਗਿਆ ਜਾਲਾ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜੀ ਹਰੀਚੰਦਰ ਰੈਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2007) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 720 : [2007] 1 ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 698; ਅਤੇ ਮੈਕਡਰਮੋਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਕ. ਬਨਾਮ ਬਰਨ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2006) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 181 : [2006] 2 ਪੂਰਕ. ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 409 - ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ 'ਤੇ।

ਹੈਦਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਯੂ.ਕੇ.) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ, ਸਟੇਟ ਆਫ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (2015) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 189 ਰਾਹੀਂ ਉੜੀਸਾ : [2014] 14 ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 1029; ਦਿੱਲੀ ਏਅਰਪੋਰਟ ਮੈਟਰੋ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਮੈਟਰੋ ਰੇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (2022) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 549 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2005] 2 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 582 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2007] 1 ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 698 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2006] 2 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 409 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2014] 14 ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 1029 ਪੈਰਾ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8990 2017 ਦਾ।

ਹਾਈ ਦੇ 18.04.2012 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ 2007 ਦੇ ਏ ਆਰ ਬੀ ਏ ਨੰਬਰ 25 ਵਿੱਚ ਕਟਕ ਵਿਖੇ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ।

ਸਿਬੋ ਸੰਕਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਦੇਵਬਰਤਾ ਦਾਸ਼, ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਹੂ, ਉਮਾਕਾਂਤ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਅਸ਼ੋਕ ਪਾਣੀਗ੍ਰਹੀ, ਨਬਾਬ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਕਿਤਾ ਜੈਦੇਵਨ, ਸ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੀਤਾਂਜਲੀ ਦਾਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਬੀ.ਆਰ.ਗਵਈ, ਜੇ.

1. ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ 2012 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 25 ਦੇ 2007 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਐਨ.ਐਚ.-6 'ਤੇ ਕੰਜੀਪਾਨੀ ਤੋਂ ਕੁੰਟਾ ਤੱਕ ਦੇ 3 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੇ ਗੁੰਮ ਲਿੰਕ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ 16 ਦਸੰਬਰ 1971 ਨੂੰ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਥਾਤ 15 ਦਸੰਬਰ 1972 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਠੇਕੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 4,59,530/- ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ 30 ਅਗਸਤ 1977 ਨੂੰ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੁਪਏ 3,36,465/- ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

3. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ 25 ਜੁਲਾਈ 1989 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਵੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ 10 ਅਗਸਤ 1989 ਨੂੰ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਰੁਪਏ 3,34,744/- ਦੇ ਦਾਵੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 3,36,465/- ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 206 ਦੇ 1989 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ

ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਭੁਬਨੇਸ਼ਵਰ ਏ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਧਾਰਾ 20 ਅਧੀਨ ਮਧਿਆਸਤਾ ਐਕਟ, 1940 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, "1940 ਦਾ ਐਕਟ") ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਤਾ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ 14ਵੀਂ ਫਰਵਰੀ 1990 ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਵਾਬੀ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਤਾ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੂਲ F-2 ਸਮਝੌਤਾ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬੀ ਪੱਖ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੂਲ F-2 ਸਮਝੌਤਾ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 1940 ਦਾ ਐਕਟ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੀ ਅਤੇ

ਮਧਿਆਸਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਹ ਐਕਟ, 1996 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, "1996 ਦਾ ਐਕਟ") ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ।

4. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬੀ ਪੱਖ ਨੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 4ਥੀ ਫਰਵਰੀ 2000 ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਵਾਬੀ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਐਮ.ਜੇ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 36 ਦੀ 2000 ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ, ਹੁਕਮ ਡੀ ਮਿਤੀ 15ਵੀਂ ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਨੂੰ, ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਮੋਹੰਤੀ, ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰਵ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ।

5. 15ਵੀਂ ਮਾਰਚ 2002 ਨੂੰ, ਜਵਾਬੀ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਾਵੇਦਾਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 1,45,28,918/- 15 ਦਾਵੇਦਾਰੀ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 1ਲੀ ਅਪ੍ਰੈਲ 1976 ਤੋਂ 15ਵੀਂ ਮਾਰਚ 2002 ਤੱਕ 19.5% ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਨੇ, ਹੁਕਮ ਈ ਮਿਤੀ 24ਵੀਂ ਅਗਸਤ 2004 ਨੂੰ, 'ਸਿਰਲੇਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 14 ਤੱਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ 9,20,650/- ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਮਧਿਆਸਤਾਕਾਰ ਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਾਸਤਵਿਕ ਐਫ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ ਉਕਤ ਦੋ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ 'ਤੇ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਮਧਿਆਸਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 153 ਦੀ 2004 ਕੋਰਟ ਆਫ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ, ਕਟਕ ਅੱਗੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 25ਵੀਂ ਜੁਲਾਈ 2007 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਗਂ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ।

6. ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਬੋ ਸੰਕਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਪਸਥਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਪਾਣਿਗ੍ਰਹੀ, ਜਵਾਬੀ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਪਸਥਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

7. ਸ਼੍ਰੀ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਧਿਆਸਤਾ ਨੇ 1977 ਤੋਂ 1989 ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਧਿਆਸਤਾ ਨੇ 1990 ਤੋਂ 2000 ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ 14ਵੀਂ ਫਰਵਰੀ 1990 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਤਾ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮੂਲ F-2 ਸਮਝੌਤਾ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਬਿਲਕੁਲ ਅਤਾਰਕਿਕ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ 4,60,900/- ਰੁਪਏ ਮੁੱਖ ਇਨਾਮ ਦੀ ਰਕਮ 9,20,650/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਗੁਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ **ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਭਾਗਿਆ ਜਲ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ**

ਜੀ. ਹਰੀਸ਼ਚੰਦਰ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਮੇਡਰਨੇਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਕ ਬਨਾਮ ਬਰਨ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

8. ਸ੍ਰੀ ਪੰਜੀਆਰ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਧਿਆਸਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਜਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਾਈਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਯੂ.ਕੇ.) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ, ਰਾਜ ਓੜੀਸਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

9. 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(a) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"31. ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ।

.....

(7)(ਅ) ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮਧਿਆਸਤਾ ਇਨਾਮ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੈ, ਮਧਿਆਸਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਨਾਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪੈਸੇ 'ਤੇ, ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਨਾਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।"

10. 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(7)(a) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡਰ ਕੰਸਲਟਿੰਗ (ਯੂ.ਕੇ.) ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਏਅਰਪੋਰਟ ਮੈਟਰੋ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਮੈਟਰੋ ਰੇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ4 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 1996 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (a) ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਅਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ, ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਉੱਤੇ, ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਅਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦਰ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉੱਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ

ਅਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਆਜ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

11. ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 18% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ ਉਸੇ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

12. ਬੇਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਮਾਪਣ 30 ਅਗਸਤ 1977 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਭਾਵ, 25 ਜੁਲਾਈ 1989 ਤੱਕ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਾਵਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸੀ, ਭਾਵ, 25 ਜੁਲਾਈ 1989, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਵੇ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਆਜ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

13. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ 14 ਫਰਵਰੀ 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੂਲ ਸਮਝੌਤਾ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ 4 ਫਰਵਰੀ 2000 ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 1996 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜੋ 4 ਫਰਵਰੀ 2000 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਜੂਨ ਕੋਰਟ ਨੰਬਰ 36 ਦੀ 2000 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਧੀਨ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੁੱਪ ਮੋਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਨੇ 14 ਫਰਵਰੀ 1990 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੂਲ ਸਮਝੌਤਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ 14 ਫਰਵਰੀ 1990 ਤੋਂ 4 ਫਰਵਰੀ 2000 ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

14. ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਧੀਨ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ, ਜੋ 15 ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 14 ਫਰਵਰੀ 1990 ਤੋਂ 15 ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

15. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਦਾਲਤ. ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜੇਂਦਰ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ):

"30. ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਰਕਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ, 18 ਫੀਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ,

“ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ”। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੌਰਾਨ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ (i) ਪ੍ਰੀ-ਰੈਫਰੈਂਸ ਪੀਰੀਅਡ (ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਧੇਨਕਨਾਲ ਮਾਈਨਰ ਇਰੀਗੇਸ਼ਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਸੀ. ਬੁੱਧਰਾਜ [(2001), 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 721]); (ii) ਪੈਂਡੇਂਟੇ ਲਾਈਟ (ਸੈਕਰੇਟਰੀ, ਇਰੀਗੇਸ਼ਨ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ, ਸਰਕਾਰ ਆਫ ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਜੀ.ਸੀ. ਰਾਯ [(1992) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 508]); ਅਤੇ (iii) ਪੋਸਟ-ਅਵਾਰਡ ਪੀਰੀਅਡ (ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਆਫ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ [(1992) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 217]). ਭਗਵਤੀ ਆਕਸੀਜਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਾਪਰ ਲਿਮਿਟੇਡ. [(2005) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 462 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ 2005 ਐਸ.ਸੀ 2071 : ਜੇ.ਟੀ (2005) 4 ਐਸ.ਸੀ 73], ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਸੀ.ਕੇ. ਠੱਕਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ) ਨੇ ਤਿੰਨੋਂ ਪੜਾਵਾਂ ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜੋ ਕਿ ਠੇਕਾ 1987 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੰਮ 1990 ਵਿੱਚ ਐਮ.ਐਚ.ਏ.ਡੀ.ਏ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੇ 1995 ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ, ਇਹ ਉਚਿਤ, ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਰ ਦੇਈਏ।”

16. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨੋਂ ਪੜਾਵਾਂ ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਪਾਇਆ ਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 10% ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ, ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

17. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਕਡਰਮੋਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਕ., ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:

“154. ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਅਵਾਰਡ ਪੀਰੀਅਡ, ਵਿਆਜ ਪੈਂਡੇਂਟੇ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਅਵਾਰਡ ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31(7)(a) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ, ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਾਰਨ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਯਾਨੀ ਪ੍ਰੀ-ਅਵਾਰਡ ਪੀਰੀਅਡ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ

ਵਿਚਕਾਰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਵਿਆਜ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਅਵਾਰਡ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ (i) ਕਿਸ ਦਰ ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; (ii) ਕੀ ਵਿਆਜ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਇਨਾਮ ਰਾਸ਼ੀ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ (iii) ਕੀ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰੀ-ਅਵਾਰਡ ਪੀਰੀਅਡ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

155. 1996 ਐਕਟ 18% ਵਿਆਜ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਲਈ ਅਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਲਈ ਵੀ 10% ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਆਜ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੀ।

156. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ 142 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

157. ਪਿਊਰ ਹੀਲੀਅਮ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ [(2003) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 593] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 142 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਬਜਾਏ 6% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਲੈਕੇ ਜਾਵੇਗਾ।

158. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੰਦ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ [(2006) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 383 : (2006) 4 ਸਕੇਲ 453] ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੋਧੀ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਆ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਨੂੰ 11% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 7% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿ 7% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

159. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 7% ਤੱਕ ਘਟਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

18. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 142 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ 7.5% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

19. ਫਿਰ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਭਾਗਿਆ ਜਲ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (ਸੁਪਰਾ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ

ਘਟਾਉਂਦਿਆਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

"11. ਠੇਕੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 25-6-2000 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਿਰਲੇਖ ਹਨ। ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੇ ਹਰੇਕ ਵੱਖਰੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਸਮਾਂ ਲਈ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਰਹਿਣ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਅਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਘਟੋਤਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਕਾਲ ਲਈ, ਲੰਬਿਤ ਲਾਈਟ ਕਾਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਆਜ ਲਈ 18% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ 9% ਤੱਕ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇ।"

20. ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 142 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਰ ਪੜਾਅ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜੋ ਝਗੜੇ ਦੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਟਕਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਖ ਅਵਾਰਡ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਪੜਾਵਾਂ ਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਵਧੀ, ਲੰਬਿਤ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

21. ਨਤੀਜਤਨ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

(i) ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ 30ਵੀਂ ਅਗਸਤ 1977 ਅਤੇ 25ਵੀਂ ਜੁਲਾਈ 1989 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਅਤੇ 14ਵੀਂ ਫਰਵਰੀ 1990 ਅਤੇ 4ਥੀ ਫਰਵਰੀ 2000 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ;

(ii) ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਤਿੰਨਾਂ ਪੜਾਵਾਂ ਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਵਧੀ, ਲੰਬਿਤ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

22. ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਮਲਦਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਮਲਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਣਨਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਉਪਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਮਲਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਮਲਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਨਗੇ।

23. ਜੇ ਕੋਈ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ(ਆਂ) ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਈ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਰਤੀ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ)

ਅਪੀਲ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate